

Někdo, kdo ani neví, že žijeme, rozhodl o tom, že nebudeme jezdit autem, zlobí se Gregor

- CZ24 News | 16. května 2023

ČESKO: „Je to kombinace neschopnosti, arogance, nesplněných slibů a lží. Proto vládu kritizuji,“ říká Matěj Gregor, mladý politik, člen Svobodných, zastupitel ve Vítkovcích a především předseda euroskeptického spolku Odchod.eu, podle kterého kabinet Petra Fialy ohrožuje budoucnost České republiky. „Před volbami se tvářili, že mají lék na úplně všechno. Slibovali vyrovnaný rozpočet, snížení dluhu, nezvyšování daní a ideálně i růst důchodů a mezd. Po volbách si zřídili tři nové ministerské úřady, zvýšili si platy v době největší energetické krize a vyrazili nás zadlužovat,“ zlobí se Gregor. Podle jeho slov je také velké chybou, že při Lisabonské smlouvě nebo migrační krizi nikdo nezatáhl za pomyslnou záchranou brzdu. „Některé státy včetně ČR se ozvaly, ale vysloužily si akorát žalobu ze strany EU. To byl asi signál pro dnešní vedoucí garnitury EU, že mají volnou cestu ke své politice ‚všeobecného dobra a lepšího světa‘,“ říká Matěj Gregor v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz

Vstoupili jsme do dvacátého roku našeho členství v Evropské unii. Vy sám jste založil spolek, který volá po odchodu z EU. Co se podle vás za poslední necelé dvě dekády změnilo, že v naší zemi sílí nespokojenost s naším členstvím?

Změnil se úděl a styl řízení Evropské unie. Státy, které před dvaceti lety vstupovaly, doufaly v propojení evropské ekonomiky, v nové příležitosti a v celkově stabilnější politické prostředí v nejisté době na přelomu století. Evropská unie a její popularita začala klesat hlavně proto, že lidé přestali vnímat EU jako společenství všech zemí, ale jako jakousi „vyšší autoritu“, která chce svým členským státům ordinovat vlastní politiku, která často nedává smysl a není srozumitelná. Nelze čekat, že si u obyvatel získá podporu jakýkoliv projekt, který bude chtít zasahovat do jejich životů. A přesně to Evropská unie prostřednictvím ekologické či migrační politiky dělá.

Kde se podle vás stala největší chyba v tom, že se původně asi správná myšlenka více propojit evropské státy dostala do dnešního stavu?

Sám si s touto otázkou často lámu hlavu. Na jedné straně mě korupční kauzy, kvůli kterým zatkli i místopředsedkyni Evropského parlamentu, vedou k názoru, že v Evropské unii se do řídicích funkcí dostali lidé, kteří hájí zájmy mimoevropských zemích. Konec konců vyšetřovatelé mají údajně důkazy o úmyslném lobbingu za odběr plynů ze zemí třetího světa. Za to by v každé zemi padla vláda a následovaly rozsáhlé čistky. V EU se ale žádné viditelné otřesy nestaly. Na straně druhé je zde motivace západních zemí využívat země bývalého východního bloku. To vidíme hlavně v otázce zelené politiky, která likviduje primárně průmysl menších evropských zemí. Chyba pak byla, že při Lisabonské smlouvě nebo migrační krizi nikdo nezatáhl za pomyslnou záchranou brzdu. Některé státy včetně ČR se ozvaly, ale vysloužily si akorát žalobu ze strany EU. To byl asi signál pro dnešní vedoucí garnitury EU, že mají volnou cestu ke své politice „všeobecného dobra a lepšího světa“.

Někteří euroskeptici i přes veškerou kritiku EU však říkají, že pro ČR je nemyslitelné z unie vystoupit a je třeba spíše hledat cesty k vnitřní reformě. Proč je podle vás tato úvaha slepou cestou?

Ona to není stoprocentně slepá cesta. Smysluplná reforma, která by vzešla z věcné diskuse mezi všemi státy, by dávala smysl. Velcí evropští lídři, jakým je bezesporu Viktor Orbán či Giorgia Meloni po takové reformě volají. Můj názor však je, že taková „reforma“ může lehce sklouznout k tomu, že EU ustoupí o pár kroků, ukojí tím vášnivou poptávku po reformě a celá energie pak vyšumí do

ztracena. Proto vnímám vztyčení cíle v podobě odchodu z EU, ideálně s našimi partnery z V4, za vytrvalejší a stabilnější pokus. EU se ukázala jako nereformovatelná ze svých vlastních struktur. Jedinou cestou případné reformy by tak byl velký tlak premiérů, prezidentů a co nejužší spolupráce euroskeptických europoslanců. A to bohužel nevidím.

Pokud tedy prosazujete, aby Česká republika opustila EU, neobáváte se velmi negativních dopadů na českou ekonomiku? Vždyť jsme přece zemí, pro kterou je export klíčovou součástí HDP.

Je to častá připomínka. Nejsem ekonom, ale snažím se v těchto věcech nad rámec svého vzdělání vzdělávat. Českou republiku nelze vymazat z mapy. Obchodní styky jsou pro nás důležité, ale stejně tak i pro naše partnery. Jsem přesvědčen, že pokud by odchod České republiky byl řízen zodpovědnou a cílevědomou vládou, bylo by možno vyjednat dobré podmínky pro další ekonomickou spolupráci. Existuje také EFTA (Evropské společenství volného obchodu), které sdružuje státy, které v EU nejsou. Proto běžně obchodujeme se Švýcarskem nebo Norskem. Krátkodobé dopady odchodu z EU by určitě nebyly pozitivní. V mých očích se ale jedná o krok, který nečiníme kvůli zítřku. Jedná se o krok, díky kterému myslíme na budoucnost. Na tu, ve které EU zakáže prodej aut se spalovacími motory, vyšroubuje ceny emisních povolenek do závratných výšin a bude každou kritiku označovat za „nebezpečnou dezinformaci“. Navíc nám události z posledních měsíců ukazují, že nejsme jedinou zemí, kde sílí tendence za odchod z Evropské unie.

Pokud se v posledních měsících mluví o Evropské unii, tak především v souvislosti se zákazem prodeje aut se spalovacími motory. Je to podle vás opravdu to klíčové téma, která teď hýbe nebo má hýbat Evropskou unií?

Rozhodně ano, minimálně pro Českou republiku. Sám jezdím v ojetině a nedovedu si představit, kde bych vzal peníze na nové elektroauto. Zákaz aut je obrovským zásahem do naší svobody. Někdo, vysoko nad námi, kdo ani neví, že žijeme, rozhodl o tom, že nebudeme jezdit autem. Na základě domněnek a na zakázku udělaných studií. Ze dne na den. Pravidelně jezdím na hokejové výjezdy do Mladé Boleslavi, kde mám spoustu přátel. Není těžké dohledat, kolik přímých i externích pracovních pozic je závislých na výrobě aut se spalovacími motory. To nejsou žádné hoaxy. S obavami o tom mluví přední představitelé světových automobilových značek. Zákaz spalovacích motorů je kritickým bodem, který omezí naši svobodu, znequalitní životy nás všech a rozevře nůžky mezi životní úrovní v západní a východní Evropě.

Zelená politika je obecně tématem, které často štěpí veřejnost na dva tábory. Proč se podle vás témata spojená s ochranou životního prostředí setkávají s tak silnou kritikou? Neměl by být s trochou nadsázky osud planety v jádru nás všech?

Rozhodně, já přírodu miluju! Jen nechápu, jak jí výrazně pomůže zákaz aut se spalovacími motory či masivní vyvražďování krav, které otočilo politiku v Nizozemsku a Belgii. Byl bych mnohem raději, kdyby každá země řešila své ekologické problémy. Nás trápí sucho, úbytek spodní vody a místo usilovné podpory lokálních zemědělců a vodohospodářů zakazujeme auta na benzín a házíme jakýmkoliv snahám o posun naší země klacky pod nohy.

Jak se zdá, s blížícími se volbami do Evropského parlamentu se opět začne více mluvit právě o evropských tématech. Troufnete si odhadnout, které téma bude v těchto volbách dominovat?

Je těžké předpovědět, co se do té doby stane. Velkým tématem bude jistě válka na Ukrajině, kterou prounijní strany využijí jako své velké téma. Stejně hlasité bude téma zákazu aut, Green Dealu a celkové podoby EU. Hádám, že se ani popáté nezapomene na dvojí kvalitu potravin, což mi připadá už trochu komické. Největší názorový hlavolam čekám u ODS, kde budou poslední zbytky důvěry lovit asi v Macoše.

Očekáváte, že posilující český euroskeptismus se projeví také ve výsledku voleb, nebo naopak kritici EU zůstanou doma, protože mít své europoslance pokládají za schizofrenní?

Děsí mě, kolik lidí, kteří sdílí můj názor na EU, nechodí k eurovolbám. Je rozdíl, zda máme 6 až 7 euroskeptických europoslanců, kteří dnem i nocí makají na zahraniční spolupráci a bojují i za tuzemská témata, nebo zda do EU vyšleme 20 eurolokajů, kterým je osud ČR tak nějak jedno. Všichni

platíme europoslance ve formě odvodů do Bruselu, byť se to tak přímo nenazývá. Každý máme mít své zastoupení. Doufám, že i nenávistné výlevy europoslance Zdechovského či šílené hlasování pirátských europoslanců podpoří motivaci jít k volbám. Důležité ale je, aby euroskeptické strany nabídlly velmi silné a důvěryhodné kandidáty, kteří ze svých názorů nejen neuhnou, ale hlavně je budou umět vykomunikovat v kampani.

Když však ještě zavítám na domácí politickou scénu, tak vy se v poslední době také velmi ostře vymezujete proti vládě Petra Fialy. Čím především si vaši kritiku zasloužil?

Vláda Petra Fialy ohrožuje budoucnost České republiky. Před volbami se tvářili, že mají lék na úplně všechno. Slibovali vyrovnaný rozpočet, snížení dluhu, nezvyšování daní a ideálně i růst důchodů a mezd. Po volbách si zřídili tři nové ministerské úřady, zvýšili si platy v době největší energetické krize a vyrazili nás zadlužovat. Nejlépe se to ukazuje na Ministerstvu financí. Ministr Stanjura si dělal legraci z angličtiny Aleny Schillerové a kritizoval její politiku schodků v rozpočtu. Pak se zjistí, že sám neumí anglicky a je schopný za jeden týden udělat chyby v rozpočtu v rozsahu 160 miliard korun. Vláda nedokáže dobře komunikovat, ruší a ničí funkční věci a zavádí naprosté nesmysly. Lidé chodí do práce, díky inflaci vydělávají méně a na daních díky zdražování platí mnohem více. Stejně tak na energiích. A z úst premiéra, kterému vzrostl plat téměř o 30 tisíc, poslouchají, že si žijeme na příliš vysoké noze a musíme se uskromnit. Je to kombinace neschopnosti, arogance, nesplněných slibů a lží. Proto vládu kritizují.

Vláda má však v Poslanecké sněmovně velmi pohodlnou většinu 108 hlasů a zdá se, že se o ni bude moci opřít až do konce volebního období. Co s tím? Existuje vlastně nějaká šance, nebo holt budou muset všichni nespokojenci vyčkat až do dalších voleb?

Šance existuje vždycky. Kauza Dozimetr ukázala, že vládní rybník je hodně špinavý. Kauza, která tuhle vládu položí, může vyplavat kdykoliv. Důvěra vlády klesá a její sebejistota taky. Kritika vlády je ale důležitá i v případě, že budeme čekat do dalších voleb. Je třeba totiž ustavičně přesvědčovat voliče SPOLU, že pro ně existují alternativy a nemusí volit jen líbivé plakáty a prázdná hesla.

Minulé parlamentní volby byly referendem o Andreji Babišovi, ve kterém vyhrála pětikoalice. Nenahrává vyhocená kritika dnešní vlády návratu Babiše do premiérského křesla?

Rozhodně nahrává. Andrej Babiš se překvapivě rychle oklepal z porážky ve druhém kole. Rozjel sociální sítě, nepřestal s úzkým kontaktem mezi lidmi a příšerná politika současné vlády mu velice nahrává do karet. Vůbec bych se nedivil, kdyby právě on byl příštím staronovým premiérem České republiky. Hnutí ANO je prostě finančně výborně zajištěné a dokud bude Andrej Babiš jeho předsedou, bude vždy bráno jako největší rival současné vládní pětikoalice.

[ZDROJ](#)